

Hetvennegyedik állomás: Nagykönyi

2020. február 21-én a könyv Nagykönyiba került Pusztai László polgármester úr kezei közé.

Egy újabb hosszabb megálló után bő egy hete továbbhaladt a könyvünk a 61-es főút által kettészelt 1100 fős Nagykönyiba. Sajnos a településnek nem találtam meg a saját honlapját, így a wikipedia segítségével kértem a település bemutatásához. Régi magyar település, alapítása Koppány nevéhez kötődik. A török idők alatt főleg rácok lakták, majd csak lassan népesült újra. Érdekesség, hogy míg a vidék más településeit főleg a XVIII. közepén népesítették újra németekkel, addig Nagykönyit csak 1848 után. Mivel a környéken szép erdők és jó földek voltak, így mindig is a mezőgazdaság adta a legjobb megélhetési lehetőséget. A település híres szülőtte volt Sárdy János színművész.

A Föld könyve eddig megtett 737 kilométert.

Hetvenharmadik állomás: Dalmand

2019. november 11-én a Föld könyve Dalmandra került Dr. Stammné Juhász Luca polgármesterasszony kezei közé.

Dalmand Tolna megyében, a 61-es főúttól nem messze található. 1138-ban Álmos herceg alapította. A település nevének eredete nem ismert. A török idők alatt a lakossága nagyrészt elhagyta, így az elnéptelenedés sorsára jutott. Az 1600-as évek végén főleg rácok lakják, majd a XVIII. században is rácokat telepítettek. Lakosságlétszáma jelenleg 1200 fő körül mozog.

A település egyik nevezetessége a Dalmandi Mezőgazdasági Zrt, ami a környék egyik legnagyobb munkaadója. Ez azt is jelenti, hogy kiemelkedően jó földekkel bír ez a vidék.

Aki többet szeretne megtudni a településről, az keresse meg a www.dalmand.hu oldalt.

A Föld könyve eddig megtett 722 km-t.

Hetvenkettedik állomás: Ságvár

2019. augusztus 8-án a könyv Ságvárra került Kecskés Gábor polgármester úr kezei közé.

Számomra egy nagy meglepetés volt, hogy ennyire hirtelen megtörtént a megyeváltás. Ráadásul ennyire markánsan a Balaton felé tört a könyv előre. Ságvár egy közel kétezer fős település Siófok szomszédságában. Történelme (talán éppen a Balaton közelségének köszönhetően) nagyon gazdag. Már a jégkorszakban lakott volt. Itt találták Magyarországon a legrégebb lakóközösségi nyomokat (19 ezer évesek). Ettől fogva folyamatosan lakott. A kelta korból származik az első neve a községnek: Tricciana.

A római korban áthaladt rajta a Pécs-Győr (Sopianae-Arrabona) út, aminek a mai Ságvár fontos állomása volt. A germán betörések idején castrum (erőd) alakult. A honfoglalás után az egyik vezérről (Ság) kapta a nevét, a korai időszakban kabarok lakták. Vára miatt sokszor cserélt gazdát. A török 1570 körül foglalta el. Kiűzésük után gyorsan benépesült. Kedvező fekvése miatt mind a mai napig gyarapszik a lakosság száma. Közigazgatási határain belül található a Siófok-Kiliti reptér nagyobbik része. Aki többet szeretne megtudni a településről, az keresse fel a www.sagvar.hu honlapot!

A Föld könyve eddig megtett 676 km-t.

Hetvenegyedik állomás: Kocsola

2019. június 13-án a könyv Kocsolára került Horváth Zoltán polgármester úr kezei közé.

Tekereg az útja ennek a könyvecskének. Sokáig Somogy felé tartott nyílegyenesen, aztán hirtelen északnak fordult, majd megint a megye belseje felé vette az irányt. Így jutott el Kocsolára.

Ahogy azt már Szakcsnál is megírtuk, itt is a római kori leletek bizonyítják az ókori megtelepedést. Ma a 61-es főút szeli ketté, ami anno szintén fontos kereskedelmi útvonal lehetett. A honfoglalás idején szálláshely, a Monoszló nemzetség tanyázott itt. A XVII. század közepéig folyamatosan lakott, majd a járványok miatt elnéptelenedett. A török utáni újranépesítéssel főleg magyarok érkeztek. Aztán 1760 után jelentős számú német telepedett le, akik a környékbeli falvakból vándoroltak át. A második világháború után a felvidékről érkeztek ide magyarok az elűzött németek helyett.

Napjainkban alig több, mint 1250 lakosa van. Főleg a mezőgazdaságban dolgoznak, vagy a környékbeli városokban. Honlapja: www.kocsola.hu

A Föld könyve eddig megtett 634 km-t.

Hetvenedik állomás: Szakcs

2019. május 14-én a könyv Szakcsra került Récsei Gábor polgármester úr kezei közé.

Szakcs egy 850 fős település Tolna megye dombóvári járásában. Már a római korban is lakott volt, hiszen a mai település határában dokumentálták Iovia polgári várost, később katonai erődítményt, ami a Sopianae-Brigetio útvonalon helyezkedett el. Mérete több mint 36 hektár volt. Jelenleg is zajlanak ott ásátások. De természetesen nem csak a római kori leletek miatt nevezetes Szakcs. A honfoglaláskor Árpád vezér birtokához tartozott. A XVIII. században mezővárosi rangot kapott a nevezetes fazekasai miatt. A török hódoltság után Eszterházy birtok lett, majd a magyarok mellett rácok is telepedtek itt le. 1848-ban a lakosság száma meghaladta

a 3000 főt. A szabadságharcba több mint kétszáz nemzetőrt állított ki. A mezővárosi rangja miatt négy országos vásárt is tarthatott. A mezőváros erejét és nagyságát egészen a második világháborúig meg tudta őrizni. A téészesítés, valamint az erőszakos iparosítás miatt azonban a fiatalok a nagyvárosokba vándoroltak.

Ma Szakcs egy kis szeletet magáénak tudhat a gyönyörű tolnai dombság erdős lankáiból. Ajánlom figyelmükbe a www.szakcs.hu honlapot!

A Föld könyve eddig megtett 628 km-t.